

СПІЛКА ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ

Випуск 26

Д-р Юрій Федорів
священик

ФАТИМСЬКІ

ПЕРЕСТОРОГИ МАТЕРІ БОЖОЇ

Ню Йорк — Торонто — Сидней

1988

СПІЛКА ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ

Випуск 26

Д-р Юрій Федорів
священик

ФАТИМСЬКІ

ПЕРЕСТОРОГИ МАТЕРІ БОЖОЇ

Ню Йорк — Торонто — Сидней

1988

Предсказання Матері Божої
в Фатімі 1917 р.

Про появи Божої Матері в Фатімі 1917 р. було вже багато публікацій в різних часописах і книжках різних народів. Було також кілька книжечок і в українській мові, але, ті відомості були неповні і недокладні. В останніх роках, коли загроза більшевизму чимраз сильніше висіла над світом, видавництва книжок в багатьох країнах світу, зачали більше цікавитися появами і предсказаннями фатімської Богородиці. Основну студію над появами Божої Матері зробив Антоній Бореллі. Він простудіював багато дотеперішніх видань в різних мовах, переслухав свідків, які були присутні в часі появ, простудіював звідомлення Лукії, яка тепер жиє в монастирі, як монахиня і написав книжку п.з. „Фатіма: Предсказання трагедії, чи надії“. Ця книжка в останніх роках поширилася в цілому світі і була друкована в різних мовах.

В Бразилії вона була видана в 23 накладах, в Еспанії в 21 накладі, в Португалії кільканадцять накладів, в Італії в 5 накладах і в країнах Західної Європи по кільканадцять і по кілька накладів. Також і в північній Америці і Канаді видавництва зацікавилися появою і предсказаннями Матері Божої і час до часу публікують частини книжки Антона Бореллі. В Америці вийшла брошура в 1983 р. в 4,060.000 (чотири мільйони-шістдесят тисяч) примірників п.з.

„Our Lady of Fatim's Peas Plan from Heaven“.

Оце вперше виходить книжечка про появи Божої Матері в українській мові на підставі книжки Антонія Бореллі.

Португальські владики спонукали сестру Лукію, щоб написала спомини свого життя, особливо з часів появи Божої Матері в Фатімі. Студіючи ті спомини, владики доглянули тільки натяки про предсказання Божої Матері і просили сестру Лукію написати докладніші спомини, пере-

довсім ясніше висловити те, що предсказала Пресвята Богородиця. Так сестра Лукія писала що кілька років аж 4 свої життєписи, однак третьої частини предсказань Пречистої Діви Марії не виявила. Ця третя частина була вислана святому Отцеві папі Пієві XII в Римі п.з. „Майбутність людства“. Один артикул третьої тасмниці відомий з дипломатичної індискретности мав бути висланий як повідомлення Ватиканськими Властями до провідів держав:Вашінгтону, Лондону і Москви, бо його уважали за необхідний, ба навіть конечний до зустрічі на зборах, що займалися припиненням атомових експериментів. Автентичність цього документу не була заперечена Ватиканом.Ті чотири зізнання, чи життєписи сестри Лукії мають назву „Пам'ятники" і є основною підставою до писання праць і розважань про Фатіму різних народів і в різних мовах світу.

Поява Ангела

Весною 1916 року, коли троє дітей: Лукія, Франко і Якинта пасли вівці на узгір'ї Ковада Ірія, недалеко Альюстрель, в якому то селі мешкали родичі названих дітей, появился їм Ангел. Лукія у своїм рукописі так пише: „Ми троє бавилися. Нагло сильний вітер потряс деревами, хоч день був лагідний і соняшний. Ми піднесли очі вгору і побачили над деревами, які росли у східньому напрямку, світло ясніше від снігу. В тому світлі ми побачили прозорого молодця, що яснів як кристаль у проміннях сонця. Він зблизвся до нас і ми могли пізнати його вік 14 - 15 літ. Він був неземської краси. Ми були дуже заскочені і не могли вимовити ані слова.

Він зблизвся до нас і сказав: „Не бійтеся! Я є Ангел миру.Ми не знали, що з нами діється. Наші очі були звернені в сторону Ангела. Наші думки завмерли на вид цюї надприродної появи і здавалося, що ми немов завмерли. Ясність, що опромінювала Ангела опромінювала і нас і ми почувалися напів у небі. Ангел промовив:

"Моліться разом зі мною". Він клякнув і нахилився чолом аж до землі. Ми надхнені надприродною появою, наслідували його і повторювали за ним слова:

"Боже мій! Вірю, ~~що~~ люблю і надіюся на Тебе. Благая Тебе, вибач тим, що не вірять, не люблять і не надіються на Тебе".

По трикратнім повторюванні тих слів, Ангел піднісся і сказав: "Завжди так моліться. Христос Спаситель і Пресвята Богородиця вислухують уважно ваших молитов." По тих словах зник.

Почування чогось надприродного, яке огорнуло нас, було так інтенсивне, що ми майже не здавали собі справи через довший час, що ми жисмо на світі. Ми були в тій самій позиції, що Ангел, і раз пораз повторювали ту саму молитву. Ми відчували присутність Бога в глибині наших душ і не сміли відізватися одне до другого. На другий день ми ще чулися дуже порушені нашими переживаннями і ті почування зникали дуже поволі.

В часі тої появи жодне з нас не чуло потреби розповідати про те людям. Задержування таємниці видавалося нам природним. Те все було так дуже особистим, що було би дуже тяжко звіритися з тим кому небудь. Це перше почування зробило на нас дуже сильне враження, багато більше, ніж пізніші появи. (Рукопис Лукії II (другий)).

Друга поява Ангела

Друга поява Ангела була в літі 1916 року на подвір'ю господарства батьків Лукії. Ця поява була над студнею, коло котрої бавилися діти. Ось такими словами сестра Лукія пише про те, що Ангел сказав їй і її кузинам:

"Що ви тут робите? Моліться! Моліться часто. Пресвятий Ісус Христос і Пречиста Богородиця хочуть показати вам милосердя. Безнастанно жертвуйте молитву, безнастанно робіть самозречення Найвищому."

Я запиталася: "Що маємо жертвувати"?

„Зложіть Богові жертву зі всего, як акт покути за гріхи, якими є обтяжені грішники і за їх навернення. В той спосіб осягнете спокій для Вашого краю. Ї є Ангел – опікун Португалії. Передовсім прийміть в покорі з Божої Волі терпіння, яке Вам зішле Господь". Це сказав і зник.

„Ці слова зробили на нас таке сильне враження, і так глибоко запали в наші душі немов світло, що ми зрозуміли, ким є Бог, що нас так дуже любить і так дуже бажає, щоб і ми Його любили. Він дуже цінить посвячення наших жертв і тими жертвами навертає грішників. (Рукопис Лукії II).

Третя поява Ангела

Третя поява Ангела була при кінці літа, або з початку осені 1916 року в печері на узгір'ї, як перший раз. Згідно з рукописом сестри Лукії поява та відбувалася так: Як лише ми туди прийшли, зараз впали на коліна і схилиючи чола аж до землі, ми почали повторювати молитву Ангела:

„Боже мій! Вірю, люблю і надіюся на Тебе". Я вже не пам'ятаю скільки разів ми повторювали ту молитву. Нагло ми побачили невідоме світло, що над нами жевріло. Ми повставали, щоб побачити, що діється і побачили Ангела, що держав у лівій руці чашу, а над чашею був Агнець, з котрого спливали каплі крові до чаші. Ангел оставив чашу з Агницем в повітрі, разом з нами клякнув і повторив трикратно молитву: „Пресвята Тройце, Отче, Сину і Святий Дусе. Глибоко почитаю Тебе і жертвую Тобі найцінніше Тіло, Кров, Душу і Божество Ісуса Христа у всіх кивотах світу як перепросьбу за всі зневаги, святотатства і невдячності, якими Тебе Боже люди зневажають. Задля безконечних заслуг Твоїх і Пресвятої Богородиці, благаю Тебе за навернення нещасливих грішників".

Ангел встав, взяв знову чашу і Агниця в руку, подав мені Агниця, а з чаші дав пити Якинті і Франкові, вимовляючи рівночасно: „Прийміть Тіло і пийте Кров Ісуса Христа страшенно зневажене людською невдячністю. Направте людські злочини і потіште свого Господа".

Опісля схилився до землі і спільно з нами повторив молитву до Пресвятої Тройці і зник.

Ми надхнені надприродною силою, що оволоділа нами, у всьому наслідували Ангела, зн. ми клякали так, як Він і повторювали ті молитви, котрі Він відмовляв. Силу присутності Бога ми відчували так інтенсивно, що вона опанувала і знечулювала нас. Нам здавалося, що ми через довгий час тратили тілесні змисли. В тих днях ми виконували наші щоденні чинности так, немов би нас якась невидима сила несла на крилах тої надприродної істоти, котра нами керувала. Ми відчували великий спокій і внутрішнє щастя, а наші душі були сконцентровані коло Бога. Рівночасно огортало нас велике фізичне ослаблення.

Я не знаю, чому поява Пресвятої Богородиці зробила на нас зовсім інше враження. Внутрішня радість, спокій і задоволення були такі самі, але замість фізичного ослаблення, ми чули якусь звинність і зручність, а замість трудности в розмові, ми чули ентузіязм в розмові з людьми. Однак, мимо тих почувань, я чула потребу мовчати, особливо в деяких справах. Пізніше, в часі урядових допитів і переслухань, я чула, що щось внутрі мені говорило, як маю відповідати на питання так, щоб не відбігати від правди. (Урядові чинники переслухували тих трьох дітей.) (Рукопис II).

Поява Пресвятої Богородиці

В часі появи Матері Божої Лукія мала 10 років, Франко 9, а Якинта 7. Лукія народилася 22 березня 1907 р., Франк 11 червня 1908 р., а Якинта 11 березня 1910 р. Ті діти мешкали в селі Альюстрель недалеко Фатіми. Появи відбувалися в малому господарстві батьків Лукії, що звалося Кова да Ірія, яких 2 і пів км. від Фатіми. Пресвята Богородиця появилася над кущоватим деревом, зв. ілєкс. Це є рід нашого кущеватого дуба, високого на коло 1 метра. Франко видів Матір Божу, однак не чув, що Вона говорила, Якинта виділа і чула Її. Лукія виділа, чула і розмовляла з Нею. Появи відбувалися перед полуднем.

Перша поява 13 травня 1917 року.

Трос дітей бавилося на Коца да Ірія. Нагло повітря прошили дві блискавиці і Пресвята Богородиця появилася над кущеватим деревом. Згідно з описом сестри Лукії, „та Пані була одягнена набіло. Її одежа блищала ясніше від сонця, а ясність від неї була чистіша й інтенсивніша від кришталю. Її лице неземної краси, не було ані сумне, ані радісне, було поважне з відблиском лагідности. Її долоні були зложені на грудях звернені пальцями догори, як до молтви. З правої долоні звисала вервиця. Здавалося, що Її ризи були зроблені зі світла. Її туніка була біла, плащ також білий обрмований золотом, покривав Її голову і сягав до стіп. Волосся і вух не було видно. Лукія ніколи не була в стані описати Її лица. Цей небесний вигляд зробив на неї надзвичайне враження. Тих трос дітей були близько Пресвятої Богородиці на один до півтора метра. Вони знаходилися в тій ясності, якою промінювала Пресвята Богородиця.

Зміст розмови був такий: Перша відізвалася Пресвята Богородиця:

„Не бійтеся! Я вам не зрблю нічого злого“.

Якинта запитала: „Звідки Ти приходиш?“

Пресвята Богородиця: „Я є з Неба. (При тому підесла руку вказуючи на Небо).“

Лукія: „Що Ти від нас бажаєш?“

Пресвята Богородиця: „Я хочу, щоб Ти приходила сюди впродовж шість місяців безпереривно кожного місяця 13 дня в тій самій годині. Тоді я скажу хто Я і що хочу. Опісля вернуся ще сьомий раз.“

Лукія: „Чи я піду також до неба?“

Пресвята Богородиця: „Так, підеш“.

Лукія: „А Якинта?“

Пресвята Богородиця: „І вона піде також“.

Лукія: „А Франк?“

Пресвята Богородиця: „Також піде, але передтим мусить відмовити багато разів вервицю“.

Лукія: „Чи Марія дос Повес є вже в небі?“

Пресвята Богородиця: „Так“.

Лукія: „А Амелія?“

Пресвята Богородиця: „Вона буде в чистилищі до кінця світа“. „Чи хочете жертвувати себе Богові, приймати всяке терпіння, яке Бог може Вам післати, як покуту за гріхи, котрі Його зневажать і як благання за навернення грішників?“

Лукія: „Так, хочемо“.

Пресвята Богородиця: „Отже, будете мусіти багато терпіти, але Божа благодать буде завжди потіхою для вас“. У хвилині, коли Пречиста Богородиця вимовляла ті слова, розхилила долоні з поміж котрих виприснули промені світла так сильного, що просвітили наші груди і дійшли до найглибших закутків наших душ. Ми тоді почувли себе, що є в обличчі Бога, що був тим світлом найвиразнішим від найліпшого зеркала. Ми кермовані якимсь внутрішнім надхнінням впали на коліна і в душі поторяли: „Пресвята Тройце, шаную Тебе мій Боже і люю Тебе у Пресвятій Евхаристії“. По короткій хвилині Пресвята Богородиця додала: „Відмовляйте щоденно вервицю, щоб Ви випросили спокій для світа і кінець війни. Зараз по тих словах зачала помалу зно-

ситися у східньому напрямі і зникла в недосяжній віддалі. Вона зносилася у сліпучому сьвітлі поміж зорями. (Рукопис II).

Друга поява 13 червня 1917 р.

Перед другою появою пастушки знову побачили ясне світло, немов блискавицю. Однак то не була блискавиця, але відблеск зближаючогося світла, в якому була Пресвята Богородиця. На день 13 червня прибуло на місце появ коло 50 людей. Вони завважили, що сонячне світло в той час немов пригасло в перших мінутах, заки почалася розмова. Також завважили, що гілля дере деревини над котрим з'явилася Пресвята Богородиця, як би нагнулися під якимсь тягарем, заки Лукія зачала розмову. В часі розмови Пречистої з дітьми, дехто з тих 50-ти присутних чув звук, немов брєнїння сїдоли.

Лукія перша відізвалася: „Що Ти бажаєш від мене Пані?“

Пресвята Богородиця: „Я хочу, щоб Ти прийшла сюди 13 наступного місяця, щоб Ти кожного дня відмовляла вервицю і щоб Ти навчилася читати. Пізніше скажу Тобі, що Я бажаю від Тебе.

Зараз Лукія попросила, щоб Пречиста Діва Марія вилікувала одну хвору особу.

Пречиста Богородиця: „Якщо вона навернеться, то буде вилікувана впродовж одного року.

Лукія: „Хочу просити Тебе, щоб Ти взяла нас до неба“.

Пресвята Богородиця: „Добре! Незадовго візьму Якинту і Франка, а Ти ще залишишся тут через якийсь час. Ісус Христос хоче послужитися Тобою, щоб люди Мене ліпше пізнали і полюбили. Хочу запровадити на світі набожність до Мене. Тим, що приймуть ту набожність, обіцюю спасення і Господь полюбить ті душі, як ті квіти, якими прикрашую Його трон.“

Лукія: „Чи я остану тут сама?“

Пресвята Богородиця: „Ні, Доню! Чи Ти дуже терпиш? Не піддавайся. Я ніколи Тебе не опущу. Я буду тою охороною і дорогою, що провадить до Бога.

Коли Пресвята Богородиця вимовляла ті слова, розхилила Свої долони – каже Лукія – і вдруге спрямувала те чудесне світло, що виходило від Неї до нас. В тому світлі ми знаходилися немов у Божому маєстаті. Якинта і Франко здавалося, були в частині того світла, яке було спрямоване до неба, а я знаходилася в тій частині, яке розпростералося на землі. На правій долоні Пречистої показалося серце окружене терням і те терня було заглиблене в серце. Ми зрозуміли, Пренепорочне серце Марії є зранене людськими гріхами.

Коли візія зникла, Пресвята Діва знайшлася у світлі, яке з Неї виходило. Вона піднялася понад галузками деревини з надзвичайною легкістю і повільно піднялася і відпдила у східньому напрямі і зникла в далечині. Кілька осіб, що знаходилися близько появи, зауважили, що горішні галузки деревини, над котрою явилася Пресвята Богородиця, були похилені в тому самому напрямі, кудю поплила Богородиця. Ті галузки аж по кількох годинах вернулися до своєї природної позиції. (Рукопис II).

Третя поява 13 липня 1917 р.

В часі третьої появи, невеличка сіра хмарка приплила над деревину. Тоді сонце пригасло і холодний подув вітру повіяв мимо того, що це була середина літа. Батько Якинти і Франка Марто, що був там – кажуть, що чули шепіт, чи радше брєнїння мухи в порожньому збанку, в часі появи Богородиці. Діти виділи проміння звичайного світла над деревиною, з котрого то світла вийшла Пресвята Діва Марія.

Лукія відізвалася: „Що Ти собі від мене бажаєш?”

Пресвята Богородиця: „Хочу, щоб Ви прийшли сюди 13 дня наступного місяця і дальше відмовляли щоденно вервицю для прославлення Божої Матері Вервиці, щоби випросити для світу мир і кінця війни, бо Вона одна може Вам допомогти.

Лукія: „Я хотіла би просити Тебе, щоб Ти сказала, хто Ти є і щоб Ти зробила якесь чудо, щоб

усі увірили, що Ти дійсно нам появилася."

Пресвята Богородиця: „Приходіть далше сюди щомісяця, а в жовтні скажу Вам хто я є і що хочу, і зроблю чудо, яке всі побачать, щоб увірили.

Після цього Лукія звернулася до Пречистої з проханням, щоб навернула грішників, оздоровила хворих і просила про інші благодаті. Пресвята Богородиця завжди відповідала: „Відмовляйте вервицю і впродовж року отримаєте благодаті. Потім додала: „Посвячайтеся для навернення грішників і багато разів відмовляйте: „Ісусе, роблю те з любови до Тебе, для навернення грішників, а також за гріхи, за ті гріхи, які зневажають Тебе Пресвята Богородице.

Перша частина тасмниці:
Візія Пекла.

Коли Пресвята Богородиця висказувала останні слова - пише сестра Лукія - Пресвята Богородиця наново розхилила свої долоні так, як два рази передше. Світло, яке з Неї промінювало, здавалося, що воно просвічувало землю. Ми побачили щось в роді великого моря вогню. В тому вогні були занурені демони і душі розжарені, як жевріючий вуголь і були прозорі. Душі були чорні, або бронзові з людським виглядом. Вони уносилися в полум'ї з клубами диму, з зойками і криками розпуки і тим наводили на нас великий страх і нестерпну тривогу.

Дияволи відрізнялися переражаючим виглядом звірят незнаним нам, були огидні і прозорі по статі. Та візія тривала тільки одну хвилину, в часі якої Лукія могла сказати зі страхом „Ах". Пізніше вона ствердила, що як би не обітниця Пресвятої Богородиці, що візьме її кузинок до неба, вони всі повмирали би зі страху на місці.

Друга частина тасмниці
Пересторога перед карою і спосіб, як її оминуть.

Перестрашені діти піднесли руки до Божої Матері благаючи помочі. Пресвята Богородиця

до них зі смутком і тривогою відізвалася:

„Ви виділи пекло до котрого йдуть бідні грішники. Щоб спасти людські душі, Господь хоче, щоб установлено Богослуження до Пресвятої Богородиці. Якщо світ зробить те, що Я Вам скажу, багато душ буде спасених і настане у світі мир. Незадовго війна скінчиться. Але, якщо люди не перестануть ображати Господа Бога, вибухне друга війна, ще страшніша. Коли побачите незнане світло сяєче в ночі, то буде знак від Бога, що Господь покарає світ, а тою карою будуть війни, голод, переслідування Церкви і Святішого Вітця.

Щоб до того всього не дійшло, Я прийду просити, щоб Святіший Отець з усіми єпископами посвятили Росію Мойому Непорочному Серцю. Також прошу приймати св. Причастя в перші суботи місяця для перепрошення Господа. Якщо світ послухає моїх прохань, Росія навернеться і на всій землі запанує мир. Якщо світ не послухає, Росія розширить свої блуди на цілий світ, спровокує війни і переслідування св. Церкви. Добрі люди будуть зморені тим всім, Святіший Отець буде змушений переносити багато терпінь і багато народів будуть зовсім знищені. По тім всім св. Отець посвятить Росію і моє серце затріюмфує. Росія навернеться і на якийсь час запанує мир на землі. В Португалії віра буде завжди збережена. Цього не вільно Тобі нікому розповідати, можеш тільки сказати Франкові. По хвилині Мати Божа додала: „Коли відмовляєте вервицю, то за кожною тасмницею додавайте: „Мій Ісусе! Прости нам наші гріхи і охорони нас від пекольного вогню. Візьми всі душі до Неба, а особливо ті, котрі найбільше потребують Твого милосердя.”

Лукія: „Чи Ти ще щось бажаєш від мене?”

Пресвята Богородиця: „Ні, від Тебе вже нічого не бажаю, і як звичайно, почала возноситися в напрямі сходу, аж зникла в безмежній далечині. Про ту появу розголос рознісся скоро по всій околиці. (Рукопис II і III).

Четверта поява 15 серпня 1917 р.

четверта поява Божої Матері, діти не могли явитися на Кова да Ірія. Їх здержав місцевий адміністратор Оврем і хотів насильно довідатися від них про доручену їм таємницю, однак безуспішно.

В означеній годині на Кова да Ірія вдарив грім і зараз наступила блискавиця. Народ, що зійшовся, щоб бути в часі появ, побачив білу хмаринку, яка зависла над деревиною, над котрою появлялася Пресвята Богородиця. Хмаринка задержалася на кілька хвилин і зникла. Присутні побачили зміну барви облич учасників, зміну кольору їх одежі, дерев і землі.

Дня 15 серпня Лукія разом з Франком і ще одним кузином була у Валінгос, в господарстві свого вуйка. Там, коло 4-ої години заобсервоващо атмосферичні зміни, які попереджували появу Пречистої Богородиці на Кова да Ірія. Нагло знизилася температура і сонце пригасло. Лукія чула, що діється щось надприродне, післала по Якинту, яка прибула ще начас, щоби побачити Пресвяту Богородицю, що появилася над трохи більшим дубом, як в Кова да Ірія. Так, як передше, Її попередило світло, світло блискавиці. Лукія, як з перед попередних появ запитала:

Лукія: „Чого бажаєш собі від мене“?

Пресвята Богородиця: „Хочу, щоб Ви і надаліше приходили 13 дня місяця на Кова да Ірія і щоб Ви щоденно відмовляли вервицю. Останнього місяця зроблю чудо, щоби всі увірили“.

Лукія: „Скажи, що зробити з грішми, які люди зложили на Кова да Ірія?“

Пресвята Богородиця: „Нехай люди зроблять носилки під ікони. Ти будеш держати два дручки з Якинтою, а два другі дручки будуть держати дві дівчинки убрані в білі суконки. Гроші є призначені на свято Матери Божої Вервиці, а решта буде ужита на будову молитовниці.“

Лукія: „Я хотіла просити Тебе оздоровити деяких хворих осіб“.

Пресвята Богородиця: „Так, декотрих оздоровлю впродовж року“. Потім зі смутком пригадала, що треба умертвлити себе і додала: „Моліться, моліть-

ся, молись завжди і посвячайте себе в наміренні за гріхи грішників, бо багато душ іде до пекла. Ті душі нікого не мають, хто за них міг би молитися і робити жертви в їх наміренні". По тих словах Пресвята Діва зачала возноситися в напрямі сходу. Діти пообтинали галузки того дерева, над котрим являлася Пресвята Богородиця і позаносили до своїх домів, бо галузки виділювали спеціальний прекрасний запах. (Рукопис II і IV).

П'ята поява 13 вересня 1917 р.

На місці появ зібралось 15 до 20 тисяч людей, а може більше. Нагло обнизилась температура, примеркло сонце до тої степені, що можна було видіти на небі зорі. З неба зачали спадати платинки квітів, або снігу, але заки зблизилися до землі – зникали. На небі появилася світляна куля і маєстатично посувалася зі сходу на захід, а перед появою Божої Матері та куля завернулася на схід з поворотом. Діти так, як попередних разів, побачили світло блискавиці і появу Пречистої Диви Марії.

Пресвята Богородиця перша відізвалася:

"Відмовляйте дальше вервицю, щоб випросити в Бога кінець війни. В жовтні появиться Ісус Христос, страждаюча Пречиста Діва Марія кармелітанська і св. Йосиф з Дитятком, щоби поблагословити світ. Господь Бог є вдоволенний з Ваших умертвлень, але не мусите спати оперезані шнурами. Оперізуйтеся ними тільки в день."

Лукія: "Мене просили, щоб я просила Тебе про багато справ: "Оздорови декотрих хворих, оздорови глухонімого".

Пресвята Богородиця: "Так, декого оздоровлю, але не всіх. В жовтні зроблю чудо, щоби всі увірили. Після тих слів Пресвята Богородиця зачала возноситися і зникла в далечині, як і в попередних появах. (Рукопис II і IV).

Шеста і остання поява 13 жовтня 1917 р.

Діти так, як і в часі попередних появ, побачили блискавицю і зараз появу Божої Матері над деревиною.

Лукія відізвалася: „Чого бажаєш србі?“

Пресвята Богородиця: „Хочу, щоб була вибудована молитовниця на мою честь на цьому місці. Я є Божа Мати Вервиці. Відмовляйте дальше щоденно вервицю. Незадовго скінчиться війна і вояки вернуться до своїх домів.“

Лукія: „Є багато річей, за котрі я хотіла Тебе просити, а саме, оздоровлення дечких хворих і навернення декотрих грішників“.

Пресвята Богородиця: „Декотрих оздоровлю, однак не всіх. Треба, щоб вони самі поправилися і просили прощення своїх гріхів“. Після тих слів Пресвята Богородиця сказала зі смутком: „Нехай не ображають більше Бога. Він є тяжко зневажуваний.“ Тоді Пресвята Богородиця розхилила свої долоні, з який сяйво досягнуло сонця і відбилося від сонця. В часі, як Вона возносилася, сяйво від Богородиці падало на сонце. В той час Лукія крикнула: „Дивіться на сонце“. Коли Пресвята Богородиця зникла в далечині сходу, в тому часі ішов дощ і присутні, яких було 50 - 70 тисяч, промокли до нитки. Коли Лукія крикнула „Дивіться на сонце“, хмари розступилися і показалося сонце, як величезний срібний диск. Воно світило з великою інтенсивністю, але нікого не сліпило. Це тривало коротку хвилю, а потім та величезна куля сонця почала обертатися довкола своєї осі, як гігантська сила вогню. Та куля сонця затрималася на хвилину, а потім знову з великою швидкістю продовжувала свій оборот. Краї сонця стали пурпурові і сонце зигзакувато розкидувало на боки червоні язички вогню, а його світло відбивалося на деревах і на людях різними кольорами. По кількох хвилинах сонце зачало падати на зібраних людей, які в переполосі кричали. По яких 10 хвилинах сонце поволі

зигзакувало зачало вертатися на своє місце.

Багато осіб на тому чуді сонця побачили, що їхні одержі, які були промокли до нитки, стали сухі. Чудо сонця люди спостерігали у промірі яких 40 км. від місця появ. (Рукопис II і IV).

Деякі приватні появи

В часі появ Матери Божої в Кова да Ірія, ще окремі появи мала Якинта. Одного дня коло полудня, в домі батьків Лукії, Якинта спитала Лукію: „Чи Ти виділа святішого Вітця?“ Лукія відповіла: „Ні, не виділа“. Тоді Якинта: „Не вмію сказати, в який спосіб, але я виділа святішого Вітця, що клячав з закритим лицем долонями у великому домі і плакав. Перед домом було багато людей і декотрі кидали в нього камінням, а інші обиджали його поганими назвами. Відний святіший Отець! Мусимо гарячо молитися за нього. (Рукопис III).

Котрогось пополудня в місяці серпні 1917 р. діти сиділи на узбіччі узгір'я. Якинта нагло зачала відмовляти молитву, якої навчив їх Ангел. По хвилині глибокої тишини, вона відізвалася до Лукії: „Чи Ти не видиш так багато доріг, автострад і піль повних людей, що плачуть з голоду?“ Не видиш святішого Вітця, що молиться перед іконою Пресвятої Богородиці, а з ним так багато людей разом з ним молиться?“ (Рукопис III).

Одного дня Лукія побачила Якинту задуману в її власному домі і запитала: „Якинто, над чим Ти так думаєш?“ Якинта відповіла: „Про війну, яка наближається, про те, скільки то згине людей і майже всі вояки підуть до пекла. Багато домів буде знищених і багато священників буде забитих. Я іду до неба, але Ти, коли побачиш світло, про котре говорила Пресвята Богородиця, яке покажеться перед війною, утікай також до неба. (Рукопис III).

Останні візії Якинти.

При кінці жовтня 1918 р. Франко і Якинта майже рівночасно захорували. Лукія відвідуючи їх ствердила, що Якинта знаходиться в стані безграничного упокорення. Якинта так вияснявала: „Пресвята Богородиця відвідала нас і сказала, що небавом прийде забрати до неба Франка. Мене запитала, чи я хотіла би повернути більше грішників. Я відповіла: „Так“.Тоді Пресвята Богородиця сказала, що незадовго мене заберуть до лікарні, де буду дуже терпіти в наміренні навернення грішників, які своїми гріхами зневажають Пресвяту Богородицю Христа Спасителя. Я запитала, чи Пресвята Богородиця і Тебе з ним забере, а вона відповіла, що ні. Це має мене найбільше боліти. Вона також сказала, що моя мама запровадить мене, а потім я сама зістану. (Рукопис I).

В часі недуги обидвох кузинів, Лукія часто їх відвідувала. Тоді вони довго розмовляли про появи, котрих вони були свідками. Наводимо деякі з розмови Якинти з Лукією:

Якинта: „Вже незадовго піду до неба. Ти тут останешся, щоби сказати людям, що Господь Бог хоче, щоб на землі було установлено Богослуження для почитання Пресвятої Богородиці. Коли прийде час, щоб те Богослуження проголосити, не крийся. Скажи всім людям, що Господь Бог обдаровує нас благодаттями за посередництвом Пресвятої Богородиці. Люди повинні Її почитати, бо Христос Спаситель бажає, щоб Він був почитаний разом з Пречистою Богородицею. Нехай світ просить Пресвяту Діву Марію про мир, бо Господь Бог Її те поручив. Щоб я могла вляти в людські серця той вогонь, який мене закриває і який мене спонукує до так великої любови до Ісуса Христа і Матери Божої. (Рукопис III).

Якинта продовжує: „Слухай! Чи Ти знаєш, що Ісус Христос є дуже засмучений? Пречиста Діва Марія сказала нам, щоб ми Його не зневажали, бо Він є дуже зневажуваний людськими гріхами. Але,

люди не слухають Пречистої Богородиці і даліше поповнюють ті самі гріхи." (Рукопис III).

З кінцем грудня 1919 р. Пресвята Богородиця наново появилася Якинті, яка ось так розказує своїй кузинці: „Пресвята Богородиця сказала мені, що піду до іншої лікарні в Лісбоні і що вже не побачу ані моїх батьків, ані Тебе, що буду дуже терпіти і помру самотна. Але, я не повинна боятися, бо Пресвята Богородиця прийде по мене і забере мене до неба". (Рукопис I).

Хто Тебе научив стільки річей?

Перевезену до Лісбони Якинту приміщено в сиротинці, що прилягає до костела Чудотворної Матери Божої, а пізніше перевезено її до лікарні Дона Естефана. Це в сиротинці відвідувала Якинту Марія да Поріфікасао Годінго, яка поробила нотатки, але не докладні з останніх слів Якинти. Нижче подаємо за публікацією отця Мархієго, який угрупував їх тематично. Ті слова проникають пророчим духом і повні радісних поучень.

Про Війну

Пресвята Богордиця сказала мені, що на світі є багато воєн і незгоди. Війни не є нічим іншим, як карою за людські гріхи. Мати Божа не може довше вже затримувати караючу руку свого улюбленого Сина. Нам треба покутувати. Якщо люди ~~не~~ поправляться, Христос Господь може ще пощадити світ, а якщо не поправляться, прийде кара. Христос є дуже зневажуваний людськими гріхами і злочинами в Португалії. Тому також страшний катаклізм загрожує Португалії, а властиво Лісбоні. Мені здається, що якась анархістично-комуністична домашня війна вибухне разом з грабіжами, розбосом, злочинами, пожарами і всіми формами знищення. Столиця Лісбона заміниться в правдиве пекло. В той час, коли Божа Справедливість пішле так страшні карі на Лісбону, тоді, нехай усі, якщо ще зможуть, нехай утікають з того міста. Кара, яка тепер є предсказана

повинна бути проголошувана поступенно і у відповідний час. (Це пише дослідник Марлі і Валш).

Якщо люди не поправляться, Пресвята Богородиця піде на світ таку кару, якої ще не було в історії людства, а найбільше тою карою буде діткнена Іспанія. Якінта також споминала великі події світового засягу, які відбудуться коло 1940 року. (Дослідник Мархі).

Про священників і урядовців

„Пречиста Діва Маріє, молися за грішників, за священників, молися гарячо за монахів і монахинь. Священники мають бути чисті, дуже чисті. Вони мають займатися тільки тими справами, що відносяться до Церкви.

Непослух священників і монахів до своїх настоятелів і святішого Вітця, дуже зневажають Господа нашого Ісуса Христа. Пресвята Богородице, молися за уряди державні, за урядників. Біда тим, що переслідують релігію. Якщо уряд оставить св. Церкву в спокою і дасть свободу релігії, Господь буде той уряд благословити. (Дослідники де Мархі і Валш).

Гріхи, які провадять найбільше душ до пекла, то є тілесні гріхи. Прийдуть моди, які будуть дуже зневажати Господа Бога.

Особи, котрі служать Господу богу, не повинні піддаватися моді. Церква не підлягає модам. Христос Господь є завжди тим-самим, незмінним. Гріхи світу є дуже великі. Якщоби люди застанувалися над вічністю, змінили би спосіб свого життя. Люди самі засуджують себе. Вони не думають про смерть, ані про муки Господа нашого Ісуса Христа і не роблять покути. Багато є злого подружжя. Ті подружжя не є з Божої волі і вони не подобаються Господу Богу.

Про християнські чесноти

„Моя найдорожча мамо. Не шукай вигоди, не збирай багатства. Будь приятелькою благословен-

них недостатків і спокою. Будь милосердна для недобрих людей. Не говори нічого злого про нікого і уникай тих, котрі обмовляють. Будь терпелива, бо терпеливість провадить до неба. Умертвення і посвята дуже подобаються Господу Богу. Сповідь є св. Тайною милосердя. Для того треба приходити до сповідальниці з вірою і радістю. Без сповіді нема прощення гріхів і нема спасення. Пресвята Богородиця більше любить дівичість, яка лучиться з Нею в чистоті. Щоб бути монахинєю, треба бути дуже чистою на душі і на тілі. А чи Ти знаєш, що значить бути чистою спитала мама Ходінго?

Так, Знаю. Бути чистою на тілі значить берегтися тілесних зносин з мужчиною. Бути чистою на душі, значить не поповняти гріхів: Не дивитися на те, чого не треба оглядати, не красти, ніколи не говорити неправди, зажди говорити правду без огляду на те, чи комусь це подобається. Католик, як не сповнить обітниці зробленої Божій Матері, ніколи не буде вдоволеним зі своєї праці. Лікарі, які не вірять в Бога, ніколи не вилікують хворих.

„Хто Тебе навчив того всього“? – спитала мати Ходінго.

„Пресвята Богородиця, але про декотрі речі я сама догадувалася. Я дуже люблю думати“. (Дослідник Мархі і Валш).

Останні дні Якинти

Підчас свого короткого побуту в лікарні, Якинта мала ще кілька появ Матері Божої, яка подала їй докладну дату і годину її смерті. Чотири дні перед смертю Пресвята Богородиця усунула всі болі Якинти. День перед смертю хтось запитав Якинту, чи вона бажала би побачити свою матір. Якинта відповів: „Моя родина зістане лише короткий час на землі і скоро ми стрінемося в небі. Пречиста Діва Марія покажеться знову, але не мені. Я умираю згідно з її предсказанням“. (Дослідник де Мархі).

Мати Божа забрала Якинту до неба 20 лютого 1920 р. Франко віддав Богу свою душу 4 квітня 1919 р. Якинту поховали на кладовищі „Вілля Нова де Оврем", а 12 вересня 1935 р. тіло Якинти перенесено до спеціальної гробниці в Фатімі, а пізніше в 1951 р. і 1952, тіла Якинти і Франка перенесено до Базиліки в Фатімі. Вступні бєатифікаційні процеси розпочалися офіційно в 1949 р.

Місія сестри Лукії

В часі другої появи Матері Божої, коли Лукія просила взяти її до неба разом з Якинтою і Франком, Мати Божа відповіла, як було вже сказано: „Так, Якинта й Франко підуть вкоротці до неба. Ти зістанеш ще якийсь час на землі. Христос Господь хоче послужитися тобою, щоб Мене люди пізнали і полюбили. Христос хоче, щоб у цілому світі було встановлено Богослуження в Мою честь."

Ті слова виразно вказують, що Лукія крім того, що її довірено таємниці, мала залишитися на землі, тоби сповнити спеціальне післанництво. Також пригадаймо собі, що в часі першої появи Пресвятої Богородиці 13 травня, Пречиста заповіла: „Я прибула сюди, щоб Вас просити, щоб Ви приходили на це місце продовж шість місяців, що слідуєть по собі кожного 13 дня в тій самій годині. Тоді Я скажу Вам, хто Я і що від Вас хочу, а потім ще вернуся сюди сьомий раз."

У зв'язку з тим повідомленням, мала бути поява Пресвятої Богородиці ще сьомий раз в Кова да Ірія. Є загадкою, що Пресвята Богородиця мала сказати Лукії в Кова да Ірія в часі сьомої появи. Про цю появу Лукія не згадує, а може Мати Божа доручила Лукії місію, якої Лукія не виявила. Є припущення, що Пречиста Діва Марія появилася Лікії потаємно і дала їй доручення, яке не було виявлено і якого світ очікує.

П'ять перших субот

В часі появи в місяці липні 1917 р. Мати Бо-

жа сказала: „Прийду просити, щоб Росія була посвячена Мойому Непорочному Серцю, а також у справі приймання св. Причастя в перші суботи кожного місяця для перепрошення Господа.“

Поява Пресвятої Богородиці не закінчилася дефінітивно в Кова да Ірія 1917 р. Дня 10 грудня 1925 р. Пресвята Богородиця появилася з дитятком Ісусом в ясному сльві в келії сестри Лукії. Мати Божа поклала руку на рам'я Лукії і показала їй серце окружене терням. Дитятко Ісус наминало Лукію тими словами: „Змилося над серцем Твоєї Пресвятої Матері зраненим колючками тернини, які невдячні люди все наново вбивають в її серце, а нікого нема, хто повітавав би ті колючки постом і покутою.“

Пресвята Богородиця додала: „Моя дочко! Поглянь на моє серце окутане терням, яке люди постійно ранять невдячністю і гріхами. Приймні потіш Мене і скажи всім, що в годині смерти Я обіцюю прийти до них з поміччю та зі всіми благодаттями потрібними до спасення, усім тим, котрі в перші суботи, що слідують по собі п'ять разів, висповідаться, приймуть св. Причастя і відмовлять частину вервиці, будуть зі Мною розважаючи чверть години 15 тасмниць вчасі вервиці. (Рукопис Лукії)

Вияснення тасмниць

Дня 17 грудня 1927 р. Лукія пішла до каплиці дому св. Доротеї в Туї, щоб там у роздумі запитатися Христа Спасителя, як виповнити поручення сповідника, який доручив їй, щоб вона списала деякі благодаті отримані від Бога, бо в тому є включені тасмниці, які їй повірила Пресвята Богородиця. Христос виразним голосом відповів: „Дочко, напиши все те, що Тобі поручують, також і про те все, що Тобі доручила Пресвята Богородиця і про згадане вже Богослуження. Про окремі частини секрету не згадууй“. (Рукопис сестри Лукії).

Тоді сестра Лукія виявила те, що Мати Божа доручила їй в червні. В 1941 р., коли єпископ

Леїрії доручив Лукії, щоб вона все докладно пригадала собі і написала те, що могло б відноситися до історії життя Якинті, а він скаже все те видрукувати. Сестра Лукія по отриманні згоди неба, виявила дві тасмниці, а третю з липня не виявила. Ось такі її слова:

"Тасмниця складається з трьох різних частей, з котрих дві виявляю. Перша з них – то була візія пекла. Потім вона описала дві часті тасмниці згідно з тим, що вони (діти) отримали ще в липні 1917 р." (Рукопис Лукії III).

Третю часть тасмниці сестра Лукія описала в формі листа між 22 грудня 1943 р. і 9 січня 1944 р. і вислала на адресу свого попереднього сповідника, тепер єпископа Мануеля Марія Феррейра да Сілва. Цей документ, згідно з декларацією не повинен був бути проголошений перед 1960 роком. Він був доручений Апостольському Нунцієві в Лісбоні, а Нунцій Фернандо Ченто, пізніший кардинал завіз той документ до Риму, де папа Іван XXIII відчитав його і передав кардиналові Альфредо Оттавіані, префектові Конгрегації Святого Уряду, який був переданий до засекречених архівів Ватикану.

По смерті папи Івана XXIII, пару місяців по виборі на папу Павла VI., було предложено ту тасмницю папі з запитом, чи вона буде дальше тасмницею Ватикану, і чи можна хоч частину її проголосити людям. Ватиканська дипломатія вирішила, що треба проголосити тільки частину тої тасмниці чоловічим особам світової політики. В 1964 р. витяг з III тасмниці доручено президентові ЗСА Кенеді, премієрові Англії Вільсону і генеральному секретареві СССР Хрущову. Це повідомлення відіграло велику роль при підписанні умови англо-американсько-сов'єтської, в справі випробування атомових бомб "Атомотоп".

Представники держав обидвох блоків були за-скачені третьою тасмницею. Там сказано:

"Велика кара прийде на людей в другій поло-

вині ХХ століття. Те, що я об'явила двом дітям в Ля Салет, нині повторюю Тобі. Людський рід зневажив і потоптав цей дар, який був йому даний. В ніякій частині світу нема порядку. Сатана панує на найвищих становищах та вирішує про хід подій. Йому вдасться дістатися до найвищих урядів св. Церкви. Він збаламутить голови науковців, які винайдуть зброю, якою можна буде в кількох хвилинах знищити велику частину людства. Він буде мати у своїй владі володарів, що управляють народами і буде їх піддужувати, щоб вирабляли велику кількість тої зброї. Якщо людство не потрапить цьому протиставитися, Я буду змушена лишити **свобідну** руку Мого Сина Ісуса Христа. Якщо володарі країн і Церкви не перешкоджають цьому, тоді Я сама проситиму Бога Отця, щоб зіслав кару на людство.

Прийде і для св. Церкви час великих її проб. Кардинали стануть проти кардиналів, єпископи проти єпископів, в їх ряди вступить диявол. В Римі будуть великі зміни. Все гниле відпаде і вже більше не встане. Церква буде затьмарена і світ перестрашений терором. Велика війна вибухне в другій половині ХХ століття. Вогонь і дим будуть падати з неба, а води океанів заміняться в пару. Мільйони людей будуть гинути кожної години. Ті, що лишуться при житті, будуть завидувати мертвим. Нужда і терпіння буде у всіх країнах. Той час зближається. Будуть гинути злі і добрі, великі і малі. Всюди буде смерть в наслідок гріхів за намовою диявола, який в той час буде панувати над світом. Це станеться в часі, коли ніхто не буде сподіватися. Кара прийде, якщо люди не навернуться до Бога і якщо навернення не зачнеється від тих, що во- , лодіють над народами і рядять св. Церквою. Кара на світ прийде тоді, якщо люди не навернуться і все залишиться так, як є, і люди будуть ставатися щораз гіршими.

У Велику П'ятницю 1954 р. появилася Пресвята Богородиця сестрі Лукії і сказала: «Моя Доню! Го-

ворить до Тебе твоя Мати. Слухай уважно, що Тобі скажу і повторяй це цілому світові. Люди мимо багато Моїх упімнень не навертаються до Бога і не слухають Мого голосу. Людство в цілому світі потапає в численних і тяжких гріхах. Сьогодні більше, як колинебудь люди не слухають Неба. Вони зневажають Бога, живуть в гріховному багні. Доню, поглять на моє серце пробите тернями гріхів. Причиною мого смутку є те, що багато душ гине на вічність. Володарі держав багато говорять про мир, а тимчасом світ буде вкортці в огні воєн. Все людство попаде в розпуку, бо Божа Справедливість мусить сповнитися. На всій землі будуть великі перевероти. Люди так, як в часах потопу затратили Бога, а слухають диявола. Священики повинні лучитися в молитві і покуті з людьми і ширити Богослуження до Пресвятої Богородиці. Якщо священики приймуть Мої слова і будуть співучасниками Моїх сліз, отримають благодать для спасення грішників'.

Перекажи Моя Доню мою осторогу, щоби всі знали, що кара є близько. Божа справедливість зависла над світом і над людськістю. Гріхи людей будуть обмиті їхньою кров'ю. Заки прийде смерть, будуть зарази, голод, землетруси, вулкани і війни. Люди не зважають на те все і не вірять, що Мої сльози є знаком їх остороги і упередження про страшні випадки, які висять над світом. Година великих терпінь є близько. Якщо люди не поправляться, з неба впаде страшний вогонь, щоби покарати людей за гріхи. Кара буде страшна, бо небо получитися з землею, щоби люди виділи Божу справедливість. Одні народи будуть очищені з гріхів, а другі зникнуть з лиця землі.

В Італії вибухне революція, щоби очистити людей. З тої революції тільки частина буде врятована. Для каючихся грішників Боже милосердя буде велике. Повтори ту Мою осторогу, щоби ще завчасу люди могли відпокутувати гріхи, навернутись до Бога і оминати страшних кар."

Те станеться незадовго, коли люди найменше будуть того сподіватися. Божа справедливість сповниться. Моя любов до грішників є велика і я все роблю, щоб вони навернулися. Я тільки до якогось часу здержую караючу Божу руку, щоб грішники могли навернутися до Бога. Година кари є близько. Люди легковажать Мої упімнення і йдуть дорогою розпусти, брехні, пімсти і захланности. Господа Бога викинули зі шкіл, з родинних домів з урядів. За те прийде кара страшна і невідклична.

Отець Августин Фастез пише, що св. Отець позволив йому відвідати Лукію. Вона прийняла мене, — пише він — повна смутку і пригноблення і сказала: „Отче! Пресвята Богородиця є дуже пригноблена і невдоволена, що люди легковажать Її повідомлення з 1917 р. Ані злі, ані добрі не переймаються тими повідомленнями. Добрі живуть по своєму і нічим не переймаються, не виповнюють доручень Неба. Злі йдуть широкою дорогою згуби своїх душ і не дбають про кари, які їм загрожують. Отче, прошу Мені вірити, що Господь в короткому часі покарає світ. Багато людей піде до пекла, якщо вони не будуть молитися, постити і робити покуту.“

„Отче, скажіть усім, що Божа Мати багато разів казала: „Багато народів згине з лиця землі. Народи без Бога будуть Божим бичем. Отче, скажіть, що диявол розпочав рішаючий бій проти Божої Матері. Він старається позбавити релігійности священників і монахів, а-це найбільше засмучує Пресвяту Богородицю і Христа Спасителя. Диявол хоче запанувати над душами посвяченими Богу, пробує відвернути їх від високого їх покликання. Через те так багато пропадає душ посвячених Богу. Маммо ще два дуже сильні середники для спасіння душ: Молитву, жертву покути і покаяння. Диявол робить усе можливе, щоб нас розсіяти, відібрати в нас охоту до молитви. Ми живемо в недовірстві, змисловості і матеріялізмі. Диявол став нув до останної боротьби, з котрої одне вийде переможеним, а друге переможцем. Пресвята Бого-

родиця сказала, що зближаємося до останніх днів. Вона повторила це три рази.

Пречиста Діва Марія ще сказала, що вичерпалися всі інші середники через людську зневагу. Вона жертвує ще останню річ: Свої сльози. Вона ще сказала, що якщо не послухаємо Її і будемо далі грішити, то вже не буде для нас прощення. Отче, конечно треба здати собі справу зі страшною дійсністю. Не хочемо наповняти душі страхом, але просити і кликати людей, щоб вони молитвою, постом і покутою перепрошували Її і Її Сина за людські гріхи. Отче, тебе сказати людям, щоб не ждали, щоб священники, єпископи заохочували їх до молитви. Треба, щоб кожний з власної охоти молився, постив і змінив спосіб свого життя.

Мати Божа остерігає людство перед Великою світовою війною. Вона благас, щоб люди каюлися, молитвою і постом поборювали впливи злого духа. Вона у всіх країнах світу упоминає людей різними способами і чудесами. Плачуть Її мармурові статуї й ікони, часто кровавими сльозами. Цей плач Її дуже болючий.

